

stitueret, sibi certissimum esset. At statim sensit, non licere cuiquam mortalium, quid facturus, aut non facturus sit, certò pronuciare, & morte còsilia sæpe nostra confringi. Nam graui, & mortifero affectus morbo, cum maximo omnium mœrore, & dolore ereptus est nobis, & Pappus ipse a mathematicis omnibus vehementer exoptatus, diu, multùmque latens, in luctu quodam modo iacuit: non solùm quia Commandinum hoc est fidelissimum interpretem, & Patronum suum amiserat; sed quia sibi fieri non posse videbatur, vt in doctissimorum hominum, suique cupidissimorum manus aliquando veniret: duæ nanquè Commandini filia, quibus vniuersa patris hereditas venerat, per aliquot annos inter se non leuiter desuerunt. Quo circa Pappusangebatur (vt ita dicam) compressus, & diutius multò quidem comprimendus erat, nisi tu Clementissime Princeps, cum molestè ferres, tam eximium opus perire, cùmque cuperes præstantissimis ingenijs prodesse, quæ huius Commandini nostri compositionis miro tenerentur desiderio, & auctoris præsertim nomini consulere, cui immortales debentur laudes, Pisauri Ciuitate tua illum accuratissimè, & impensè excudendum curasses. Quamobrem te duce Dux Serenissime in lucem Pappus editur; per te cum Commandino lætissimus Italia tota vagatur, atque adeò vniuerso terrarum orbe, per te plaudenteliteratorum cœtu viget latinè redditus; Sed quo tempore exoritur Pappus? eo nimirum, quo multò magis optandum, quàm sperandum putarem. Hinc facile cognoscitur, quanti litteras facias; facias verò? cui non patet, te sic ingenuas artes omnes amplexum esse, vt opinione quoque, ac iudicio hominum non opes, quæ tibi sunt amplissima, non Vrbes, & hunc Principatum tibi à tuis relictum, non quidquid spectiem quandam dignitatis, & gloriæ habere putatur, tanti ducere videaris. Testes nos Populi tui, qui te in literas quotidie abditum videmus, nec continuò principatus tui administrationem deserere: propterea quod in magna studiorum occupatione commoda omnia, voluptatèsque contemnis; in animo puritatem, in actionibus prudentiam, in victu abstinentiam, in Dei cultu vigilantiam, denique singularem in omni vita moderationem, temperantiàmque seruas. Ecquis est, qui tuas non admiretur virtutes, nec colat? quis (inquam) te, tanquam clarissimum lumen, &
ornamen-